

РЕШЕНИЕ

№ 3111

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12549** по описа за **2021** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от Център за специална образователна подкрепа „Проф. дпн Г. А.“ - [населено място], чрез адв.К. Г., срещу Решение № 20157476 от 15.07.2021 г., постановено по НАХД № 1566 от 2021г. по описа на СРС, НО, 22 състав, с което се потвърждава НП № 11-01-29 от 03.07.2019г., издадено от директор на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ - [населено място], с което на основание чл.69, ал.1, вр. чл.78, ал.2 от Закона за счетоводството /ЗСч/ на Център за специална образователна подкрепа „Проф. дпн Г. А.“ - [населено място] е определена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на разпоредбата на чл.14, ал.2, вр. ал.1 от Закона за счетоводството.

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност и неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния, при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и целта на закона. Сочи, че неоснователно СРС е приел, че липсва данни да е определена комисия, в присъствието на която да се извърши приемането и предаването на счетоводната документация, доколкото на първо място СРС, 22 нак.с-в не се е съобразил с обстоятелството, че в хода на производството по АНД № 12358/2019 г. на СРС, 110

нак.с-в съдът е изслушал показанията на св.И. А., който е заявил, че директора В. Р. е определила устно комисия в състав от трима служителя, на която е наредила също устно да проконтролира приемането и предаването на счетоводната документация. Излагат се съображения, че с решение на АССГ, III кас.с-в по канд № 6445/2020 г., съдът е отменил решението на СРС, 110 нак.с-в по анд № 12358/2019г., но касационният съд не е дал указания при ново разглеждане тези показания да се събират на ново, тъй като СРС, 110 нак.с-в по анд № 12358/2019 г. въобще не ги е обсъждал, поради факта, че делото не е разгледано по същество, а само е обсъдена процедурата при съставяне на АУАН и издаване на НП. Сочи се, че разпоредбата на чл.14 ал.2 от ЗСч. не изисква вмененото задължение да бъде извършено в писмена форма, поради което неправилно и недопустимо Излага съображения, че неправилно решаващият съд е приел, че в случая не е налице маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН, доколкото деянието, за което е наложена санкцията освен, че е първо и единствено подред за ЦСОП, на второ място - от него не са настъпили никакви вредни последици. Счита, че НП и АУАН са издадени също и в нарушение на чл.24 ал.1 от ЗАНН, тъй като административната отговорност е лична, а за същото деяние в съответствие с чл.24 ал.2 от ЗАНН е съставен лично на директора В. Р. АУАН № 11-01-28 /14.01.2019 г. и издадено НП № 11-01-28/ 03.07.2019 г., поради което ангажиране отговорността на юридическото лице е незаконосъобразно. Жалбоподателят се позовава също така на решение № 1060/21.02.2022г. по канд № 10910/2021г. на АССГ, II касационен състав, с което е оставено в сила решението на СРС, с което наложеното наказание на директора В. Р. за същото нарушение е отменено. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение, като в тази връзка се позовава на принципа за правна сигурност. Претендира разноска.

На 19.01.2022г. по делото е депозирана и частна жалба от касатора, срещу Определение на СРС по делото от 02.12.2020г., по направено искане за изменение на Решението в частта за разноските по делото, което определение е поправено с Решение от 10.03.2022г. на СРС.

В с.з. касатора се представлява от адв. Г., който поддържа касационната жалба и по същество пледира за отмяна на Решението на СРС. Претендира разноска за четири инстанции.

Ответникът - Агенция за държавна финансова инспекция, редовно призована се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София – град, XX касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК,

намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че ЦСОП е институция в системата на предучилищното и училищното образование, съгласно чл.49, ал.2, във вр. с чл.2, ал.3 от ЗПУО, и е юридическо лице, съгласно чл.29, ал.1 от ЗПУО. ЦСОП е второстепенен разпоредител с бюджет по смисъла на чл.11, ал.12 от ЗПФ. Съгласно чл.257, ал.1 от ЗПУО, орган за управление и контрол на държавните и общински институции в системата на предучилищното и училищното образование е директорът, а съгласно чл.2, директорът управлява и представлява съответната институция. ЦСОП е бюджетна организация и като такава попада в обхвата на държавната финансова инспекция, по смисъла на чл.4, т.1 от ЗДФИ.

На Център за специална образователна подкрепа „Проф. д-р Г. А.“ - [населено място] е извършена финансова инспекция от органите на АДФИ. С оглед изискани и представени от ЦСОП документи било констатирано следното:

Със заповед №РД-14-283/20.07.2017 г. на Министъра на образованието и науката, на основание параграф 13 от ПЗР на ЗПУО, във вр. с чл.310, ал.1, т.4 и чл.319, ал.1, т.1 от ЗПУО, Първо помощно училище „Проф. д-р Г. А.“ – [населено място], е преобразувано в ЦСОП „Проф. д-р Г. А.“ - [населено място]. ЦСОП „Проф. д-р Г. А.“ - [населено място], съгласно т.5 от заповедта, се финансира от МОН. Със Заповед №РД- 09-5238/19.09.2017 г. на Министъра на образованието и науката, поради допуснатата фактическа грешка, е сменено наименованието на училището от „Проф. д-р Г. А.“ на „Проф. д-р Г. А.“. От приложена справка изх.№576/16.11.2018 г. за отговорните длъжностни лица било установено, че за периода от 09.06.2016 г. и към момента на извършване на финансовата инспекция, директор на ЦСОП е В. Н. Р., както и че за периода от 25.07.2017 г. - 24.01.2018 г. счетоводното обслужване на центъра било възложено на М. П. - Е., счетоводител, съгласно трудов договор № 30/25.07.2017г., прекратен на 25.01.2018 г. със Заповед №144/19.01.2018 г. От трудов договор №30/25.07.2017 г., сключен на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ, между центъра, представляван от директора В. Н. Р., и М. Д. П. - Е. - „служител“, се чете, че на служителя е възложено да изпълнява длъжността „счетоводител“ с трудови задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика, представляваща неразделна част от трудовия договор и връчена на служителя. С писмо изх.№587/03.01.2019 г. на АДФИ е изискана и представена впоследствие длъжностна характеристика, подписана от служителя, без посочена дата на връчване, с функции да ръководи и организира счетоводната отчетност чрез оптимална централизация на счетоводните операции и да осигурява своевременно отразяване в счетоводството на всички стопански операции; да подписва, заедно с директора, всички документи от финансово- имуществен характер, както и всички отчети и сведения, които произтичат от счетоводни записвания; да съставя и подписва годишния финансово-счетоводен отчет. С писмо изх.№587/03.01.2019г. до АДФИ директорът на ЦСОП отразил, че задълженията на служителя по съставяне на отчета за касово изпълнение на бюджета на ЦСОП, за периода от 01.01.2017 г. - 31.12.2017 г. /ГФО за 2017 г./, са регламентирани в представената длъжностна характеристика на М. П. - Е.. На основание чл.326, ал.3 от КТ, със заповед №144/19.01.2018 г. на директора на ЦСОП трудовото правоотношение на М. П. - Е. било прекратено на

25.01.2018 г., във връзка с подадено заявление вх. №235/24.11.2017г., уведомление зх.№237/24.11.2017 г. и молба вх.№247/29.11.2017 г. Проверяващите заключили, че за периода 25.07.2017 г. - 24.01.2018 г. М. П. - Е. извършила текущо счетоводно отчитане и е била съставител на финансови отчети на центъра, въз основа на наличната счетоводна документация. Изискано било писмено становище от директора на ЦСОП, ведно със съответните документи относно начина на приемане и предаване на цялата счетоводна документация /счетоводни регистри, финансови отчети и всички останали носители на счетоводна информация/, както и заповед за назначаване на комисия за приемо-предаването на счетоводната документация и предоставянето ѝ, при наличие на такава. С писмо изх.№579/20.12.2018 г. директорът на ЦСОП Р. депозирала писмен отговор за това, че при освобождаването от длъжност на служителя по-горе приемането и предаването на цялата счетоводна документация, включително счетоводни регистри, финансови отчети и всички останали носители на счетоводна информация, се осъществило не писмено, а устно, тоест без съставяне на приемо - предавателни протоколи или други подобни документи, както и че не е издавала писмена заповед в тази връзка. Така проверяващите установили, че за периода 19.01.2018 г. - 24.01.2018 г. в ЦСОП не са налични писмени документи, удостоверяващи предприети действия от страна на директора Р. за определяне на реда, начина и комисията, в присъствието на която да се извърши приемане и предаване на счетоводната документация на определено от директора лице, предвид прекратяване на трудовото правоотношение с М. П. - Е. като лице, извършващо текущо счетоводно отчитане и съставящо годишния счетоводен отчет на ЦСОП.

На база на тези констатации на Център за специална образователна подкрепа „Проф. дпн Г. А.“ - [населено място] е съставен АУАН №11-01-29/14.01.2019 г., връчен на директора на ЦСОП Р. и подписан без възражения. С оглед на съставения акт за установяване на административно нарушение и съобразявайки писмените възражения на жалбоподателя, административнонаказващият орган /АНО/ е издал процесното наказателно постановление №11-01-29/03.07.2019 г., с което на основание чл.69, ал.1, вр. чл.78, ал.2 от ЗСч е наложил имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.14, ал.2, вр. ал.1 от ЗСч.

Предвид така установеното СРС е приел, че липсват данни да е определена комисия, в присъствието на която да се извърши приемането и предаването на счетоводната документация. Така също, по делото не се е установило наличие на приемо - предавателни протоколи или други подобни документи, както и писмена заповед в тази връзка, съответно писмени документи, удостоверяващи предприети действия от страна на ЦСОП за определяне на реда, начина и комисията, в присъствието на която да се извърши приемане и предаване на счетоводната документация на определено от директора лице, предвид прекратяване на трудовото правоотношение с М. П. - Е. като лице, извършващо текущо счетоводно отчитане и съставящо годишния счетоводен отчет на ЦСОП. Приел, че е налице състав на административно нарушение по чл.14, ал.2, вр. ал.1 от ЗСч. Приел е също така, че не е приложим институтът на чл.28 от ЗАНН, доколкото се касае за задължение от значение за охраняване на интересите във финансовата сфера и на значими права.

Предвид така установеното СРС е приел, че е доказано извършването на нарушението. Като инстанция по същество районният съд съгласно чл. 63, ал. 1, изр. първо от ЗАНН е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. В

случая съдът е формирал извод без да вземе предвид данните установени в производството пред въззивната инстанция, при първоначалното разглеждане на делото, поради което е достигнал до неправилни изводи досежно липсата на данни да е определена комисия, в присъствието на която да се извърши приемането и предаването на счетоводната документация. В тази връзка правилно с касационната жалба е позоваването на показанията на свидетеля И. А., дадени в съдебно заседание проведено на 25.11.2019г., при първоначалното разглеждане на делото по жалбата срещу издаденото НП. От същите се установява, че директора В. Р. е определила комисия в състав И. А., К. В. и Р. С., които по разпореждане на директора са присъствали при предаването на счетоводната документация на счетоводната фирма, при прекратяването на трудовото правоотношение със служителя М. Е. – П.. С това следва да се приеме, че е изпълнено задължението по чл. 14, ал. 2 от ЗСч. Основателни са също така изложените в жалбата възражения, че липсва нормативно установено задължение ръководителят на предприятието да определя реда и начина на приемането и предаването на счетоводната документация единствено в писмена форма. В тази връзка неправилни и необосновани са изложените в решението на СРС изводи, че не се е осъществило приемането и предаването на цялата счетоводна документация.

По изложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде отменено процесното НП.

При този изход на спора, следва да бъде отменено и Определение на СРС по делото от 02.12.2021г., поправено с Решение от 10.03.2022г. на СРС по същото дело, като на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН в полза на касационния жалбоподател следва да се присъдят претендираните по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1480 лв. за всички съдебни инстанции, който размер, предвид направеното възражение за прекомерност е съобразен с разпоредбата на чл. 36 от Закона за адвокатурата, във връзка с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 20157476 от 15.07.2021 г., постановено по нахд № 1566 от 2021г. по описа на СРС, НО, 22 състав, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 11-01-29 от 03.07.2019г., на директор на АДФИ - [населено място], с което на основание чл.69, ал.1, вр. чл.78, ал.2 от ЗСч на Център за специална образователна подкреп „Проф. дпн Г. А.“ - [населено място] е определена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на разпоредбата на чл.14, ал.2, вр. ал.1 от Закона за счетоводството.

ОТМЕНЯ определение от 02.12.2021г. постановено по нахд № 1566 от 2021г. по описа на СРС, НО, 22 състав, поправено с Решение от 10.03.2022г.

ОСЪЖДА АДФИ - [населено място] да заплати на Център за специална образователна подкреп „Проф. дпн Г. А.“ - [населено място] разноски в размер на 1 480 /хиляда четиристотин и осемдесет/ лева. за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: